

També s'ha rectificat a Sant Hilari



El conseller Cambray amb alumnes de l'escola Sant Josep el novembre passat./ ACN.

L'altre dia comentàvem la rectificació a Lloret de l'Honorable Conseller Gonzàlez-Cambray (a partir d'ara l'HCGC), conseller d'Educació. Però n'hi ha més. I aquesta altra situació la vàrem viure el mes de novembre passat. La vàrem viure fa cinc mesos a l'escola Sant Josep a Sant Hilari Sacalm.

Quan es va publicar el Decret llei 10/2019, de 28 de maig, del procediment d'integració de centres educatius a la xarxa de titularitat de la Generalitat, aquest centre concertat de Sant Hilari va sol·licitar immediatament acollir-s'hi. Evidentment s'hi havia de treballar i així es va fer, però tot varen ser obstacles. A Barcelona

no ho volien. Tenen uns números que creuen que amb això ja ho tenen tot, però a Girona érem uns quants que vàiem clar que el Sant Josep havia de passar a centre públic. Les famílies i el professorat insistien i creien que era la millor solució per al centre i per a l'escolarització del municipi. Durant tres anys, i malgrat les converses, reunions i decepcions, pràcticament no es va avançar gens. Evidentment hi havia aspectes organitzatius a resoldre i estructurals dels edificis, però res insalvable. No oblidem, tampoc, que és un centre concertat en què la gestió la porten les famílies i que històricament, a partir de la seva creació, fa més de cinquanta anys, va fer possible que molts alumnes de Sant Hilari poguessin estudiar. En aquells anys seixanta fer el batxiller i seguir estudis era realment difícil. Girona era molt lluny. I no parlem de Barcelona. Tots aquests centres de les comarques gironines que durant els anys cinquanta i seixanta varen fer aquesta funció social a les nostres comarques han estat clau en la formació i en millora de molts de nosaltres i és just reconèixer-ho.

Bé, tornem a l'inici de curs 2022/23. El departament continuava enrocat i no volia que el col·legi Sant Josep passés a públic, malgrat la manifesta voluntat de les famílies i del professorat. Ni l'Ajuntament aconseguia canviar la situació. Paral·lelament, a Barcelona, era possible una solució a l'escola Sant Felip Neri amb un acord entre l'Ajuntament i el departament. I tant de bo que fos així. Però a Sant Hilari no podia ésser. I era un cas semblant, molt semblant, que feia tres anys que estava esperant i s'estava patint.

Finalment, el mateix departament va planificar, sense voler, la solució final. El mes d'octubre passat es va comunicar al centre que perdrien el concert de tercer d'ESO perquè només tenien quinze alumnes en aquest nivell. Tenir quinze alumnes a Sant Hilari no és el mateix que tenir-los a Sabadell! Això comportava que el centre perdria un ingrés de 78.000 euros i els abocava a la fallida. El col·legi Sant Josep no podia tenir números vermells, com és obvi, i varen comunicar al departament la seguretat del tancament del centre el 31 de desembre de 2022 ja que no podien seguir amb un dèficit assegurat i que aniria fent-se més gran. Això va encendre tots els llums vermells. S'havia d'actuar immediatament i l'HCGC –pèrit industrial i llicenciat en màrqueting– ho va fer ràpidament, cosa que va evitar un col·lapse a Sant Hilari pel tancament del col·legi Sant Josep i ho va reconvertir tot plegat en un èxit, per ser, finalment, el primer centre concertat de Girona que passava a públic. La millor opció amb les eleccions municipals al fons. No oblidem, però, que alumnat, professorat i famílies han estat més de tres anys rebent les negatives de Barcelona a la seva reivindicació i havent de patir innecessàriament per una solució que al final ha estat satisfactòria. Ells us ho poden corroborar. En fi, lentitud una altra vegada, i visió de màrqueting de l'HCGC. Rectifica un altre cop. Potser sí que és un savi.

Tot plegat, però, ens mostra una mala manera de funcionar. El que al final va ser tan fàcil perquè l'HCGC va

veure les orelles al llop hauria estat millor haver-ho estudiat i treballat entre tots –famílies, docents i departament– i haver-ho resolt abans i evitar molta tensió i més d'una llàgrima de decepció i de ràbia.

Quan la paraula transformació s'utilitza tan i tan sovint valdria la pena aplicar-la en les solucions quotidianes i facilitar les coses a la gent. Perquè, jo em pregunto, com és possible que una cosa que era impossible a principi de curs i empitjorava al mes d'octubre –tot retirant un concert a tercer d'ESO–, al mes de novembre feia un gir copernicà i tot quedava resolt. S'havia d'haver escoltat la gent des del principi i s'havia d'haver actuat ràpid. Són dues bones medecines per a la nostra administració educativa. Sant Hilari es podia haver estalviat un patiment de tres anys.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 02-05-2023, Pàgina 10

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/16-educacio/2283529-tambe-s-ha-rectificat-a-sant-hilari.html>